

Vi skal sikre, at der bliver taget mere hensyn til ulandene i de kommende forhandlinger i WTO. I mange af de industrialiserede lande oplever man desværre i betydeligt omfang det, man kunne kalde bistandstræthed, ikke kun når det gælder handelssamarbejdet, men også udviklingsbistanden. Det er fantastisk vigtigt, at Danmark bevarer sin frontløberposition med hensyn til ulandsbistanden. Alt for mange steder reduceres støtten til ulandene og bevillingerne fra de rige lande, og det er ikke rimeligt. Hele det internationale samfund har et klart ansvar over for klodens fattigste befolkninger.

Under samme overskrift, større retfærdighed og en holdbar udvikling, hører også gældsbyrdens nedtrapning. Gældsbyrden er jo et enormt problem for mange udviklingslande. Den økonomiske krise i 1980'erne fastlåste mange fattige lande i gæld, gældsfængsel og gældsældere, og op gennem 1990'erne blev de højt forgældede lande simpelt hen tvunget i knæ af gældsbyrden. Mange i Folketinget husker måske, at vi derfor under Det Sociale Topmøde her i København tog de første vigtige skridt til nedtrapning af gælden for disse fattige samfund.

Med HIPC-initiativet tog det internationale samfund i 1996, året efter topmødet i København, et skridt i den rigtige retning. De fattigste lande fik eftergivet op imod halvdelen af deres gæld, afdragene faldt, og betydelige midler blev frigivet til sundhed, uddannelse og fattigdomsbekæmpelse i den tredje verden, helt centralt for at sikre en positiv udvikling i den globale økonomi. Men vi kan gøre endnu mere, og vi skal gøre mere. I 1999 udvidede vi kredsen af lande, der kan få gældslettelse, Danmark har altid gået forrest, når det drejer sig om gælds eftergivelse til de fattige samfund, det vil vi vedblive med, og det har udviklingsministeren da også allerede markeret.

Miljømæssigt skal vi sikre klimakonventionen og Kyotoprotokollens overlevelse, og vi skal i det hele taget tage aktiv del i verdenssamfundets forberedelser til topmødet i Sydafrika i september næste år, oven i købet under det vigtige danske EU-formandskab.

Lad mig slutte med nogle vigtige bemærkninger om respekt for menneskerettigheder og demokrati. Globaliseringen har haft den positive virkning, at forbryderiske regimer rundt om på kloden har meget sværere ved at undertrykke deres befolkninger bag ryggen på verdenssamfundet. Det kan ses, det opdages, og der iværksettes modforanstaltninger mange steder. Hi-

storien om Kosovo og Milosevic, der blev trængt tilbage, da han forsøgte at påbegynde en folkeudryddelse, er den nyeste historie fra vor del af verden.

For nylig læste jeg en artikel i Foreign Policy, som prøvede at opgøre, hvordan landene klarede sig i globaliseringens tidsalder, og det viser sig jo tydeligt, at Danmark står ganske pænt placeret og godt forberedt. Vi er et af de få lande, der har en ret ligelig indkomstfordeling, samtidig med at vi har en høj konkurrenceevne og en høj beskæftigelsesgrad.

Jeg mener, og jeg tror på, at en offensiv global dansk deltagelse med klare værdier, med klare strategier og med stor energi kan gøre en forskel, og jeg tror, det er vigtigt at diskutere emnet for dagens forespørgsel i den helhed, jeg her har tegnet op. Kapitalbevægelserne er en del af den globale udfordring, men også kun en del. Helheden er umådelig vigtig, den globale udfordring kræver internationale politiske svar og klare pejlemærker, og det kan vi give et bidrag til i dag.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Statsministeren sagde i sit indlæg, at jeg ville uddybe nogle ting om Valutafonden og andre internationale fora, og det vil jeg også meget gerne gøre. Men først vil jeg dog lige tillade mig at sige, at det er utrolig glædeligt, at demokratiet faktisk breder sig ud over verden, og med demokrati følger jo også en mere åben verden og dermed også en markedsøkonomi.

Det er vigtigt i den debat, der foregår internationalt, at gøre sig klart, at markedsøkonomien er et middel og er et grundlag for handel og samkvem over grænserne. Men der er ikke noget land, som forestiller sig, at der ikke er behov for at regulere markedsøkonomien, og derfor er utrolig mange kræfter rettet imod fælles internationale, for ikke at sige globale regelsæt for håndtering af den finansielle sektor. Man ved jo godt, at markedsøkonomien er god til at skabe f.eks. effektive lån og dermed også billigere finansieringsinvesteringer i produktionsapparater og arbejdspladser, og også udviklingslandene har meget stort behov for at få del i den globale investering.

Der er selvfølgelig negative konsekvenser, og dem har statsministeren peget på. Det, der foregår i disse år, er, at EU regulerer det finansielle marked, og Europaudvalget følger tæt med i det arbejde. Euroen er også efter regeringens opfattelse et muligt svar på nogle af de negative kræfter, som der kan opstå imellem valutaerne.